

[Stats- og udenrigsministeren.]

Der er i denne samling fremsat 148 lovforslag, hvoraf regeringen har fremsat de 139. Med de tredjebehandlinger, vi skal overstå i dag, er, så vidt jeg kan se, vedtaget 126 af disse 139 lovforslag. Venstre og det konservative folkeparti har i fællesskab stemt mod 7 af disse 126 gennemførte lovforslag. Herudover har de konservative alene stemt mod 4 og venstre alene mod 1. Mon dog ikke disse tal siger lidt om, at der har været vist god samarbejdsvilje fra regeringens side, og at der er lagt samarbejdsvilje for dagen fra oppositionens side? De love, som de to partier i fællesskab er gået imod, er mælkeloven, ændringer af lov om kommunale valg, tillægsafgift af motorkøretøjer, benzin- og omsætningsafgift, grundstigningsskylden, fugleflugtslinjen og arbejdsløshedskasserne. Derimod kan vi, så vidt jeg kan se, i dag gennemføre landbrugslovene i fuld enighed, og det til trods for, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen ifølge Frederiksborg Amts Avis den 24. april i en tale havde sagt dels, at det, der var sket, var en ikke helt velovervejede politisk studiehandel, og derudover, vendt mod arbejdsgiverforeningens formand, hr. Juhl:

„Nu åbner arbejdsgiverforeningens formanden dørene for et socialistisk initiativ til at gennemføre det ad lovgivningens vej. Alle bliver tvunget til det i fremtiden“.

Det, der var tale om, var altså de ting, der hænger sammen med overenskomstforholdene i landbruget, og som har sammenhæng med de foranstaltninger, der i øvrigt er gennemført til hjælp for landbruget. Således mister de store ord ret hurtigt deres værd. Det, der for kort tid siden var socialistisk initiativ, det er i dag fælles politik her i folketinget.

Det er vist indlysende, at der må eksistere politiske meningsbrydninger og politiske uoverensstemmelser, og jeg kan for resten ikke se, at der er noget mærkeligt i, at regeringen selv må tage ansvaret for visse lovforslag og visse principper, medens oppositionen holder sig tilbage. Ja men sådan har det jo altid været. Der er ingen mangel på klarhed i den udtalelse om samarbejdet, som det ærede medlem hr. Poul Møller fremsatte ved afslutningen af sin tale i

går. Her sagde det ærede medlem, at oppositionen, bestående af to partier, var rede til at samarbejde indbyrdes — det er jo ikke så overraskende — men også til at bidrage til en løsning af vort lands problemer på den måde, de synes er ret. Og det ærede medlem føjer til:

„Hvor vore ønsker og hvor vore ideer og hensigter falder sammen med regeringens, er vi villige til et bredt samarbejde.“

Ja men det er vel en samarbejdsdeklaration, som både er realistisk og har den naturlige begrænsning, som nu engang må eksistere for samarbejdet mellem regering og opposition. Derfor synes jeg, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen skulle lade være med at anfægte regeringens gode vilje til samarbejde. Er forholdet ikke snarere det, at oppositionen sidste forår var helt uvillig til at samarbejde, ved folketingsåbningen i oktober var så småt på vej og nu i samlingens løb er rykket pænt ind i samarbejdet? Det ærede medlem kan angribe vore synspunkter på lovområder, hvor hans parti ikke er enig med os, men at det har været regeringens bestemte ønske at opnå sagligt samarbejde, og at regeringens selvfølgelig også har været interesseret i at nå den bredest mulige tilslutning til sine lovforslag, det siger jo dog sig selv. Sådan vil det også fremover være set fra regeringens synspunkt, det vil også fortsat være vore bestræbelser.

Jeg har ment med disse bemærkninger at have strejft ind over væsentlige punkter i de ærede ordføreres indlæg under denne debat. Jeg har hørt på indlæggene med stor tilfredshed, idet det forekommer mig, at de repræsenterer en betydelig afdæmpning i forhold til en meget skarp politisk opposition for et års tid tilbage, og det hilser jeg med tilfredshed. Lad os have vore meninger, og lad os strides om de principielle ting, men der skal jo gøres et sagligt arbejde i det høje ting omkring vigtige problemer, og af hensyn til befolkningen og til samarbejdet herom indbyder regeringen fremefter som tidligere.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen om forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1957 til 31. marts 1958.